

JURNALUL COPILĂRIEI

Noi suntem elevii clasei **a IV a B** de la Școala Gimnazială “Silvania”, din orașul Șimleu Silvaniei, un oraș minunat situat la poalele Măgurii Șimleului. Școala noastră se află pe o străduță din apropierea Parcului din Șimleu. Generații multe la număr au pășit în viață de pe băncile acestei școli, iar noi suntem mândri că într-o zi ne vom număra printre absolvenții ei.

Colectivul nostru s-a format acum 4 ani și este format din 15 fete și 10 băieți. Suntem un colectiv unit, ne simțim foarte bine împreună, dar suntem puțin și triști pentru că nu peste puțin timp va trebui să ne despărțim de cea care ne-a fost alături timp de 4 ani, de doamna învățătoarea VANCEA ANA SORINA. Ideea apariției revistei „JURNALUL COPILĂRIEI” a avut-o doamna învățătoare care ne-a sugerat să avem o publicație numai a noastră, în care să ne expunem o parte din munca noastră și anume picturile, compunerile, poeziile și gândurile noastre la sfârșitul celor 4 ani frumoși pe care i-am petrecut împreună. Această revistă va fi și o mărturie peste timp a ce am fost noi cândva- acei bobocei sfioși care au intrat porțile școlii în anul 2011 cu părinții de mână și care în anul 2015 ies încrezători, bine pregătiți, plini de optimism și cu un bagaj de cunoștințe pe porțile școlii primare spre a zbura spre alte taine ale cunoașterii.

Considerăm că acest titlu se potrivește revistei noastre, deoarece în ea se oglindește o parte din munca noastră din cea mai frumoasă perioadă din viața unui om- **COPILĂRIA**.

În paginile revistei vom așterne primele noastre desene din viața de școlar, gândurile noastre la sfârșit de drum, precum și cele mai frumoase compuneri, poezii și picturi pe care le-am făcut pe parcursul celor 4 ani de școală. Deși poate în realizare compunerilor ne-a ajutat mama sau la câte o rimă tata sau poate am fost puțin stângaci când am realizat o pictură, totuși am vrea să știți toți cei care ne veți citi sau răsfoi acest jurnal că nu am vrut să vă aducem în față o revistă literară, ci jurnalul copilăriei noastre.

ceea
pe
vara

Cu drag, Colectivul clasei a IV-a B

Dragii mei,

Mai este puțin și ne vom lua rămas bun. Nu pot însă să nu vă spun câteva cuvinte acum, la sfârșit de drum. Dragi copii, iată-ne la sfârșitul unui capăt de drum pe care l-am parcurs împreună timp de 4 ani. Drum lung, presărat cu vise sau neîmpliniri. Frumos sau mai puțin frumos? A fost greu? A fost ușor ?. Cred că fiecare dintre noi cunoaște răspunsul.

Îmi amintesc cu mult drag că acum 4 ani într-o zi frumoasă de toamnă ne-am îmbarcat cu toții pe vaporul clasei I. Am visat cu toții să cunoaștem tainele cititului, scrisului și socotitului. Și iată că visul nostru a devenit realitate. Dar n-a fost ușor. În clasa I, 26 de mânuțe așteptau să le conduc mânuțele pe hârtie. Și le-am condus cu toată dragostea, iar acum la sfârșit culegem roadele. Sper că dacă v-ați îmbarcat în acest vapor să nu vă împotmoliți în următorii ani de școală, iar dacă unii dintre voi se va împotmoli, ceilalți să-i ajutați.

Sufletul meu este cuprins de tristețe, dar și de bucurie. Bucurie pentru că munca mea nu a fost zadarnică, dovadă fiind rezultatele voastre bune și foarte bune. Tristețe, deoarece ați reușit să ocupați un loc aparte în sufletul meu și o să vă duc dorul. Acum când sunteți pregătiți să vă luați zborul spre alte trepte ale cunoașterii, acum când ultimele lecții de zbor au luat sfârșit, ar trebui să fiu fericită, dar mă apasă o durere adâncă. Este ca durerea mamei care se desparte de copiii ei.

Încet, încet veți deveni tot mai independenți. Veți păși în lumea științei îndrumați de alți oameni cu sufletele le fel de mari. Dorința mea este să-i ascultați și să-i respectați. Uneori poate atitudinea mea sau notele mici a fost cauza lacrimilor voastre. Dar oare părinții nu-și ceartă copiii? Și dacă-i ceartă asta oare înseamnă că nu-i iubesc îndeajuns? Din contră, dragostea e atât de mare încât nu poate trece cu vederea anumite lucruri pentru copiii ei. La toamnă veți face cunoștințe cu noi materii. Nimic nu trebuie să vă sperie, deoarece ce ați învățat în acești 4 ani constituie o adevărată bază pe care se va putea înălța învățătura viitoare.

În final vă doresc tururilor să pășiți încrezători în voi în clasele mai mari, să creșteți sănătoși la minte și trup, să învățați cu dragoste spre bucuria părinților și a mea.

Sper ca peste ani când veți deschide acest jurnal al vostru, să vă amintiți de cea care a fost învățătoarea voastră și care v-a iubit foarte mult.

MULT SUCCES ÎN VIITOR!

Și acum să începem să derulăm micul nostru jurnal.

Povestea noastră începea așa.....

apoi continuă cu scrierea primelor creații.....

Zâna Primăvară

Primăvara și-a trimis
Primul mesager,
Ghiocelul ce-a ieșit
Vesel, voinicel.

Locul unei primăveri
Mult dorită iar,
De brândușe, toporași
Cel mai frumos dar.

Ce ni-l face an de an,
Primăvara bună,
Care vine la paradă
Ca o zână bună.

Alexia

Primăvara

Primăvara a sosit.
Câmpul totul a înverzit.
Pomii i-a înflorit,
Pe noi cu flori ne-înveselit.

Copiii aleargă-n parcuri,
Zâmbind și spunând bancuri,
Cum că primăvara,
E în toată țara.

Rareș

Iarna pe deal

Sus, pe casele din deal,
A sosit iarna căruntă,
Prin vazduh de catifea
A adus zapadă multă.

Cum sosește Zâna Iarna
Ne aduce bucurie,
Stele mici și fulgi de nea
Și multă veselie.

Hai , veniți la săniuș,
Toți copiii mari si mici,
Dealul vă așteaptă , jocul,
Nu veți fi mereu copii.

Petruta

E toamnă

E toamnă iar,
Și rândunelele au plecat,
Lăsând în urmă,
Codru –ntunecat.

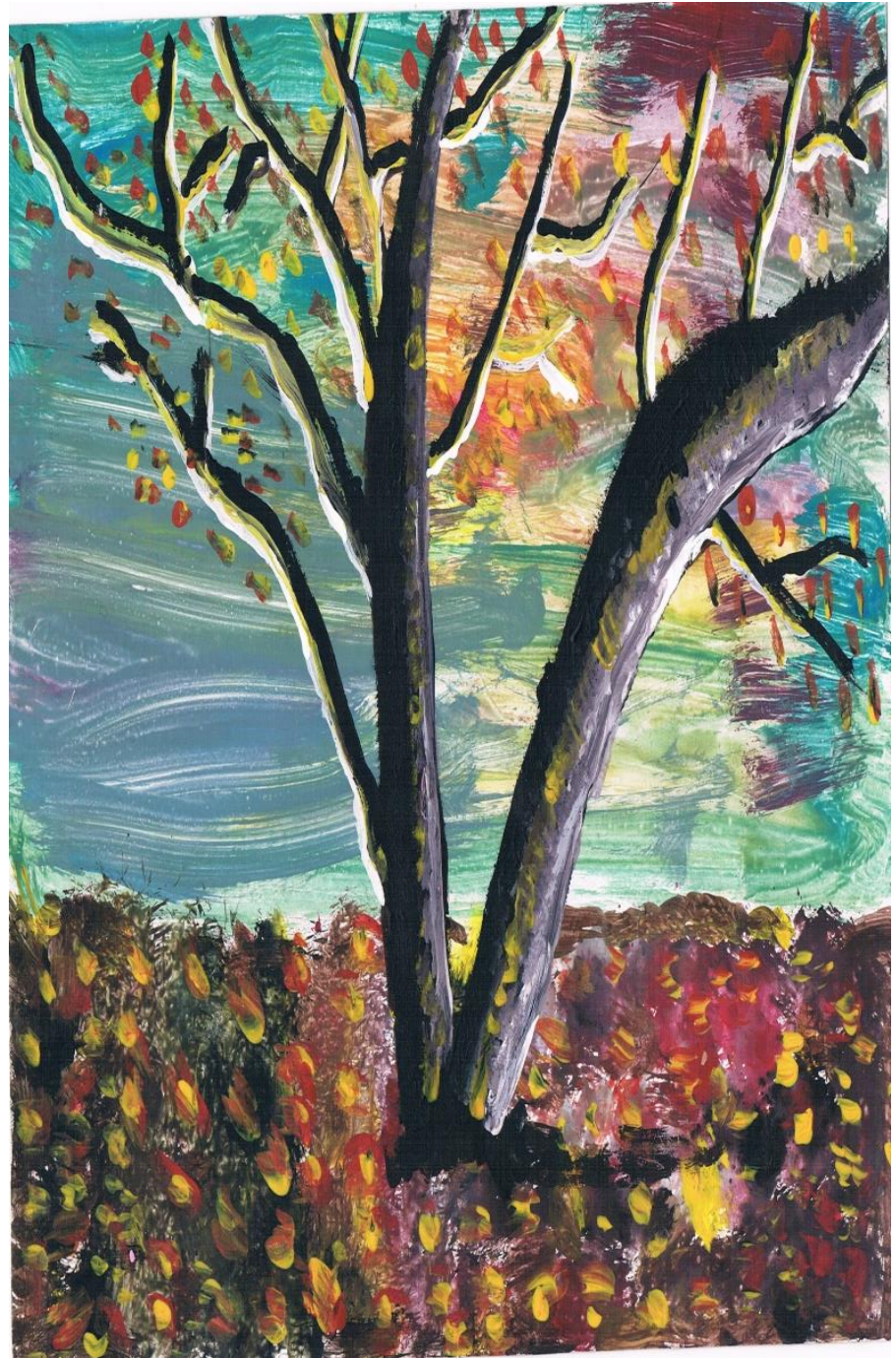
E toamnă iar,
Ce mare bucurie!
E cea mai mare bogăție,
În livadă și câmpie.

Petruța

Toamna

Toamna a pășit ușor,
Pe un frumos covor,
Și l-a colorat frumos
De-ți vine să mergi doar pe jos,
Și să strigi în gura mare
Bine-ai venit la noi!
Cu alai de vânt și ploi,
Dar și cu fructe gustoase,
Și legume delicioase.

Adriana

Primăvara

Primăvara a sosit,
Și pe toți ne-a înveselit,
Cu alaiul ei cu flori,
Și cu câmpul multicolor.

Hai copiii, să ne jucăm!
După miei să alergăm,
Că iubita primăvară,
A sosit la noi în țară.

David

Ai venit din nou!

Primăvară, primăvară,
Ai venit din nou!
Tu aduci bucurie în țară
Și mult ecou!
Tu ești zâna din povești,
Care pomii îi înverzești,
Iar pe flori le înflorești,
Ca s-anunțe în toată țară
Că a venit mult dorita primăvara.

Cătălin

Noaptea de Crăciun

Se lasă înserarea peste sat. Ninge liniștit. În fiecare casă e veselie. Se aud colindători care vestesc Naștera lui Iisus.

Împodobind bradul, cei mai mici așteaptă ca mama să înceapă să le spună povestea Nașterii Pruncului Iisus care a schimbat soarta omenirii.

Casa e caldă și luminoasă. Mama pregătește prăjiturile aromate, cozonaci și mere. E atâta bogăție!

Cu mânuțele înghețate, cu obrăjorii roșii, luptându-se cu nămeții, copilașii sosesc la fereastra luminată. Cu glasuri voioase încep să colinde și primesc apoi cu bucurie daruri.

E liniștită Noaptea de Ajun. Mama își îmbrățișează cu drag copiii și îi duce la culcare. Știu cu toții că în zori vor găsi sub brad cadouri minunate de la Moș Crăciun.

Roberta

Iepurașul

Iepurașul cel isteț,
A gătit un coșuleț,
Ouă roșii, colorate
Pentru , Domnul Iisus gătate
Le așază binișor
Printre firele de iarbă
Dar încet, să nu le spargă.

Bogdan

Primăvara

Într-o zi senină de primăvară, soarele cald este pe cerul fără nori. Razele lui pătrund în odaia mea aurind-o.

În grădină păsărelele ciripesc tot mai voioase. Alături de vrăbiuțe văd cucul care zboară pe tot locul, ciocănitoarea care de ieri tot bate și rândunelele care își pregătesc cu hărnicie cuiburile ca să poată face pușori.

În curte, căpșoarele ghiocilor se zăresc în iarba cea fragedă și nouă. Albinuțele vin cu bucurie, că le-a fost dor să zboare dintr-o floare în alta.

Spre seara grădina parcă nu are suflare, deși la amiază era foarte animată. Doar greierul mai cântă, ceilalți dorm, pentru că sunt obosiți după ce tărăboi au făcut mai devreme. Eu cred că toți au zis cu drag: „Salutare, primăvară!”. Mai ales eu zic cu bucurie: „Noapte bună, primăvară încântătoare!”

Roberta

Primara

A sosit anotimpul mult așteptat, primăvara. Pământul somnoros a început să se trezească la viață. Norii suri au captușit tolba posomorâtă a iernii, apoi și-au luat zborul către tărâmurile înghețate.

Pe cerul limpede ca un cristal luminos, razele calde și aurii ale soarelui poleite în culori de primăvară, încălzesc pomii golași. De sub zăpada pufoasă, încep să iasă ghiociei gingași. Copacii își dau jos plapuma de nea și îmbracă un frumos veșmânt din muguri.

Pe lângă ghiociei, din pământul umed ies mai multe flori frumoase care acoperă pajiști întregi.

Păsările migratoare se întorc din țările calde care le-au fost case pentru o vreme, pline de bucurie ca a revenit primăvara. Pământul se acoperă cu o plăpumioară de iarbă moale, crudă și umedă. Totul este frumos, parcă s-a desprins dintr-un basm cu zâne, flori, soare, căldură, găze și păsări.

Antonia

La Paște

Frumoasa primăvară s-a întors mai minunată ca oricând. Natura prinde viață, zilele sunt calde și luminoase.

Revenite în țara lor, păsările ciripesc voioase. Fluturașii colorați par floricele zburătoare încântătoare. Întregul sat e învăluit în parfumul de liliac, narcise și zambile.

Chemați de bătaia clopotelor, oamenii se îndreaptă liniștiți spre biserică. Au straie noi, buchețele înmiresmate în mâini și suflete deschise. Se pregătesc să sărbătorească împreună sfânta sărbătoare a Învierii Domnului Iisus. E armonie pe pământ și pace în cer.

Cu toții se întorc acasă bucuroși. Copiii sunt emoționați și nerăbdători să se așeze la masa bogată, să ciocnească ouăle roșii, să guste cozonacul aromat și proaspăt.

Se lasă înserarea peste sat. Soarele apune înroșind văzduhul. O liniște divină se revarsă în sufletele oamenilor care își spun fericiți: “Hristos a înviat !” și răspund cu încântare: “Adevărat a înviat !”.

Roberta

Primăvara

A sosit anotimpul primăvara, prima fiică a bătrânului an, cea mai tânără și cea mai frumoasă.

Zăpada se topește lăsând natura să reînvie. Pe ramurile copacilor se observă o mulțime de muguri care se dezmiardă în căldura soarelui. De sub peticele de zăpadă, ghiociei plâpânzi își scot câpșoarele și vestesc venirea primăverii. În păduri apar toporașii ce se închină gingașelor lăcrămioare.

Pe cerul senin strălucește mingea de aur, care ajută copacii să înflorească și pământul umed și negru să înverzească. Gâzele, somnoroase, au ieșit din ascunzătorile lor, iar harnicile albine își încep munca, zburând din floare în floare pentru a aduna nectarul.

Zilele sunt mai lungi, mai blânde și mai călduroase. Furnicuțele harnice au început să lucreze toată ziua, iar păsările călătoare se întorc în țara lor iubită pentru a face ouă, apoi puișori.

Copiii bucuroși și ei de sosirea primăverii ies să se joace cu mielușeii pe iarba fragedă și verde. Ei aleargă unul după altul, bucurându-se de timpul frumos.

Câtă frumusețe, câtă viață și câtă veselie ne oferă primăvara! Să strigăm cu toții: "Bine-ai venit, iubită primăvară!"

Dana

Bine-ați venit!

În livadă pomii își îmbracă veșmintele albe roz, violete. Voioase, păsările își pregătesc cuiburile pentru a-și reface căsuțele.

În adăpostul cald sunt îngrijite ouăle din care ies apoi puișori pufoși și adorabili. Părinții îi ocrotesc și îi învață să zboare. Ei se vor bucura de șederea în livadă până la toamnă, când vor pleca în țările calde.

Mălin

Primăvara

A sosit primăvara. Zăpada se topește lin sub picioarele noastre și de pe crengile copacilor. De sub zăpada pufoasă, încep să iasă ghiociei gingași.

Copacii își dau jos plapuma de nea și îmbracă un veșmânt frumos de muguri.

Pe lângă ghiociei, din pământul umed ies mai multe flori frumoase care acoperă pajiști întregi.

Păsările migratoare se întorc din țările calde, care le-au fost case pentru o vreme, pline de bucurie ca a revenit primăvara.

Copiii ies din case și încep să se joace diferite jocuri, spunând: *Ce bine c-a venit primăvara!*

Vlad

Primăvara

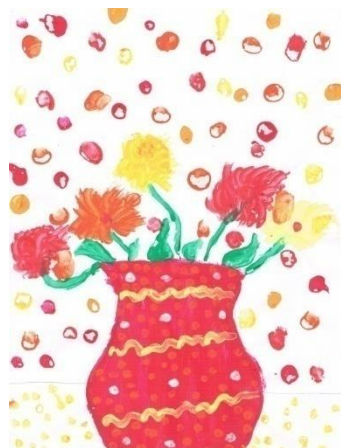

Anul s-a împodobit cu o nouă primăvară. Ea trezește la viață întreaga natură. Cea dintâi rândunică, venită de departe, taie albastrul cer ca o săgeată.

Zăpada albă și strălucitoare s-a topit și s-a făcut ca o baltă. Pe copacii mari și înverziți încep să iasă fructele delicioase. De sub plapuma albă de nea apar ghiociei plăcuți de toată lumea. Ei aduc multă fericire în casele oamenilor și aduc vestirea primăverii. Soarele vesel revarsă căldura mângâietoare peste natură. Pe câmpiile mari și înverzite, înfloresc primele flori ale anului. Toți se bucură de păsările călătoare care vin din țara lor veche și neuitată. Copiii minunați și fericiți se joacă afară bucurându-se de primăvară.

Toți iubesc dulcea fiică a anului ,primăvarara!

Amalia

Antonia și rândunica

Într-o zi frumoasă de toamnă, Antonia s-a dus în grădină să picteze. Pictând și-a scăpat pensula în grămada de frunze. S-a aplecat să o ia și a observat niște ochi minuscule. Erau ai unei rândunici rănite.

Antonia a dus-o în casă și a pansat-o la aripa care era rănită. Pentru câteva zile, Antonia a adăpostit rândunica în casa ei, I-a oferit mâncare și a avut grijă de aripa bolnavă.

Într-o zi, Antonia a văzut la fereastră un stol de rândunele. Rândunica se agita parcă vrând să plece cu ele deoarece sunt suratele ei.

Fiind convinsă că rândunica este vindecată, Antonia i-a dat drumul să zboare la suratele ei urându-i un zbor liniștit. Totodată i-a spus că îi va fi foarte dor de ea.

Văzând cum se înalță și plecă în lunga călătorie pe Antonia a cuprins-o un sentiment de nostalgie. Cu ochii înlăcrimați a privit zborul rândunelelor gândindu-se că, poate, la anul vor trece din nou pe la fereastra ei.

Din acea zi de câte ori vede un stol de rândunele speră să fie printre ele și prietena ei.

Antonia

și iată-ne deja în clasa a IV-a.....

Toamna

A sosit frumoasa toamnă. Copacii își iau un veșmânt nou, fructele încep să se coacă, iar recoltele sunt tot mai mari. Soarele palid își ascunde înfățișarea după nori. Stoluri de păsări, mari și mici, pleacă în îndelungul lor zbor spre țările calde. Livezile sunt pline de fructe zemoase, parfumate și gustoase, iar oamenii le culeg cu bucurie fiind că sunt foarte bucuroși că au o recoltă așa de mare. Pe lângă recolte, toamna mai anunță și începerea școlii. Toți copiii își pregătesc ghiozdanele pentru școală, apoi se îndreaptă cu pași repezi spre ea.

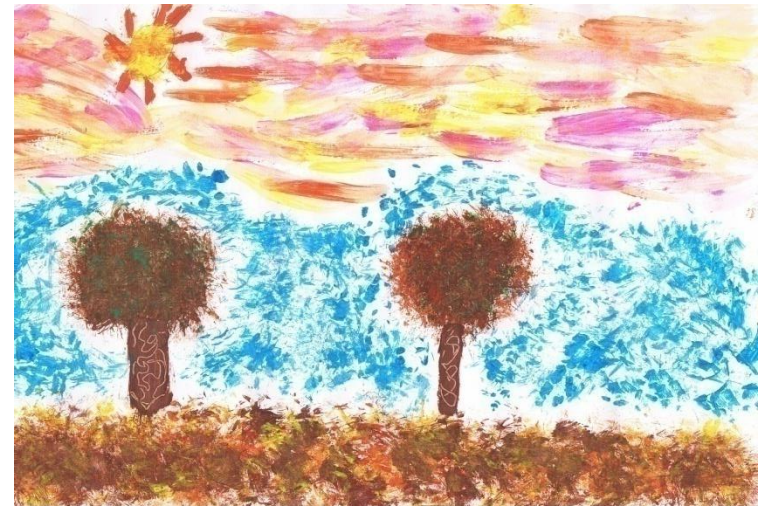
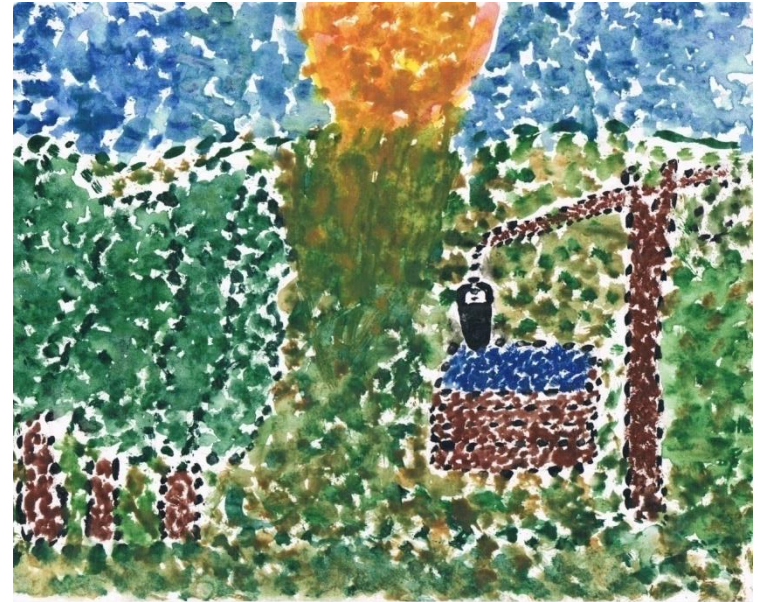
- Ah! Ce frumoasă e toamna!

Vlad

Toamna

Toamna în caleașca ei de frunze moarte vine,
Cu zâna de belșug și bogăție.
Toamna picură pete ruginii peste pământ,
Peste iarba ofilită.
Culorile toamnei sunt fără egal,
De la galben pal,
La roșu de foc,
Făcând totul ca-n basme.
Vesela, verde câmpie
Acu-i tristă, veștejită.
Iar lunca, bătută de brumă
Acum pare ruginită.

Anamaria

Ziua României

1 Decembrie, o zi frumoasă,
A sosit în țara noastră,
Ca să dea o veste mare:
Că e zi de sărbătoare.

Toți românii-s pregătiți,
Să sărbătorească,
Că pe vremea lui Mihai
S-a unit țara noastră.

Ei sărbătoresc,
Cu steaguri și urări,
Și cu cântece frumoase
Ce răsună-n zări.

Vlad

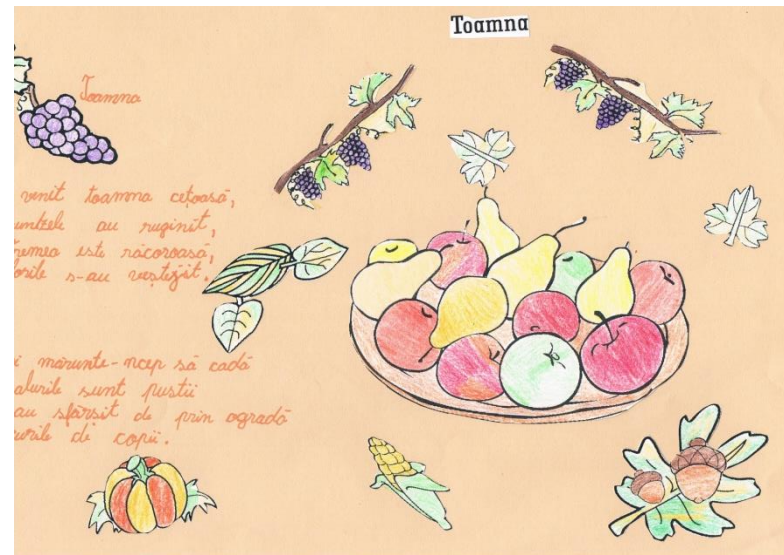
Toamna

O minunată fantezie,
A sosit în toată țara,
Toamna cea bogată,
Aurită toată.

Îmi pare bine
C-a venit toamna!
Că e puțin friguroasă,
Dar este frumoasă.

Toamnă dragă, tu când vii
Aduci numai bucurii,
Tu deschizi la toți odată,
Poarta școlii fermecată.

Vlad

Copilaria

Copilarie nu te voi uita,
Copil mereu aş vrea să fiu,
Eşti cea mai bună prietenă a mea,
Copilărie fulg de nea.

Ce dragă-mi eşti copilărie,
Cu multe ghiduşii,
Dar azi tu te despaţi de mine
Şi ştiu că n-ai să mai revii.

Dana

Copilăria

Copilăria este o etapă frumoasă din viaţa oricui,
Nu trebuie lăsată baltă, pusă în cui.
Copilăria nu o voi uita,
Va rămâne în inima mea.

Copilăria ,clipe frumoase,
Pe care nu le vom mai trăi
Lucruri frumoase,
Pe care nu le poţi găsi.

Într-un cuvânt copilăria este,
O filă de poveste
Ce nu mai poate fi scrisă
Dar poate fi citită.

Antonia

Copilăria

Copilărie, copilărie
Ce mult te iubesc!
Ești cea mai frumoasă floare
Din drumul omenesc.
Copilărie dulce și iubită
Tu oferi tuturor,
Jucării și bucurii
Pentru cei mai dulci copii.
N-o să te uit
Draga mea copilărie
Tu vei rămâne veșnic
Cea mai frumoasă stea
Din viața mea.

Anamaria

Copilăria

Copilăria nu o voi uita
Va fi mereu în viața mea,
Pentru că țin mult la ea
Ca și la învățătoarea mea.

În copilărie am trecut prin bune și rele
Uneori mai dădeam de bele,
La joacă cu prietenii ieșeam
Și cu toții ne distrăm.

Iulia M

Copilăria

În clasa întâi, intram sfioasă
Pe porțița-ngustă a școlii,
Și eram tare voioasă
Când intram cu toții-n clasă.

Copilăria-i o poveste
Cu zâne și cu feți frumoși,
Care au o lume-ntreagă
De comori și mândre flori.

Alexandra

Copilărie

Copilăria a fost grea, a fost ușoară,
Dar a trecut repede
Cum trece o zi frumoasă
Și caldă de vară.

Copilărie dragă și frumoasă
Nu te voi uita nicicând
Cât voi trăi pe-acest pământ
Tu ai fost în viața mea
O floare gingașă și-o stea.

Denisa

Copilăria

Copilăria a fost frumoasă
Și mi-o voi aminti mereu
Ea va rămâne-n gândul meu
Așa cum am trăit-o eu.

Copilărie, copilărie,
Ce frumoasă ești!
Copilărie nu te voi uit
Te rog, rămâi în viața mea!

Adriana

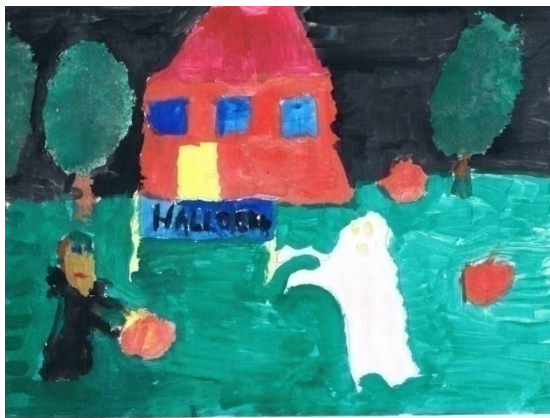
Copilăria

Copilăria nu o voi uita
Voi trăi mereu cu ea
Ți se-ntâmplă multe rele ,
Dar le uiți și treci de ele.

Copilăria , prietena mea ,
Mereu voi fi cu mintea la ea
Copilărie , noi te iubim
Și mereu copii am vrea să fim.

Amalia

Copilăria

Aș vrea sa fiu mereu copil
Să mă-nvârtesc fără sfială,
Să alerg desculț pe-afară,
Prin grădina de odinioară.

Să suflu flori de pădărie,
Să mânânc struguri mari din vie
Să-i strâng în coșuri de nuiiele,
Și să nu mai simt durere.

Să nu mă fac vreodată mare,
Să simt copilăria ca o floare,
Și doar atât, pentru o clipă
Să visez copilăria fericită.

George

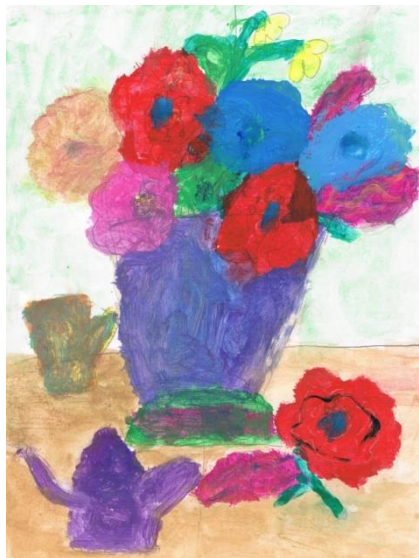

Mi-e dor de copilărie

Mi-e dor de copilăria mea,
A fost bună, a fost rea,
Dar a fost a mea,
Și nu pot a o uita!

Unde esti copilărie?
Și de ce nu ai mai stat?
Cu jocuri și ghidușii
Pentru cei mai dragi copii.

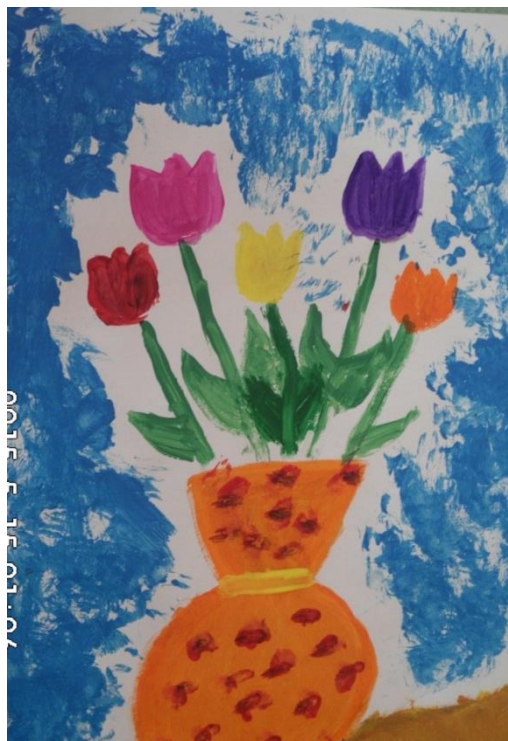
Bogdan

Copilăria

Copilăria e mare
E o perioadă-n care
Poți a te juca oricând,
Și a spune orice gând.
Copilăria e bună,
Și e foarte de folos,
Cu ea totu-ți merge strună,
Și-n ea ești și-arătos.

Vlad

Vara

Anotimpul cel mai cald,
A sosit din nou, pribeag,
El din nou ne încălzește
Și pe toți ne veselește!

Vara, o minune mare!
Am așteptat-o cu nerăbdare!
În visul meu e ca o zână,
Cu multe bucurii în mână!

Alessia

Copilăria

Copilăria, e o floare ce nu se ofilește,
Căci e hrănită de frumoase amintiri
Un colț din suflet, ea, mereu îl stăpânește
Și e temei pentru marile împliniri.

Copilăria, e raza ce însoțește
Și pe cel ce-și întâlnește pasul, cu un toiag,
Ea e comoara ce până la bătrânețe,
O poți în inimă, ca pe-un ales șirag.

Nu poți să uiți copilăria,
Căci uiți atunci de viața ta,
De ani când zburdălnicia,
Nevinovăția și bucuria, mereu te însoțea.

Giulia

Toamna bogată

Toamnă,tu ne-aduci
Multe fructe dulci
Mere, pere, nuci,
Prune bune și alune.

Și tot felul de legume,
De nu le mai știi pe nume,
Și gutui amărui,
Cu puf galben ca de pui.

Dar nu mai sunt rândunelele,
Păsărelele au plecat,
Frunzele s-au scuturat
Și toamna s-a așezat.

Toamna are roade bogate
Are și fructe și multe bucate,
Toți cei ce întreaga vară
Au muncit din zori și până-n seară.

George

Prima zi de școală

În prima mea zi de școală m-am simțit emoționat să-mi cunosc colegii și pe doamna învățătoare. Când am ieșit din casă, de mână cu mama mea, mă imaginam pe mine în sala de clasă cu o carte în mână și pe doamna învățătoare la tablă. Așa a și fost. Când am intrat în clasă, pe banca tuturor era așezată câte o carte. Nu știam ce e, deoarece nu prea știam să citesc. Un coleg s-a așezat lângă mine. Am făcut cunoștință apoi am așteptat să o văd pe doamna învățătoare. A intrat în clasă prezentându-se, apoi ne-a vorbit de cartea aflată pe banca tuturor. Ne-a spus că se numea "Abecedar" și că de acum încolo urma să fie cartea noastră. M-am bucurat foarte tare auzind lucrul acesta.

De atunci atunci am știut că-mi va plăcea foarte mult școala și așa și este, o iubesc!

VLAD

Copilăria

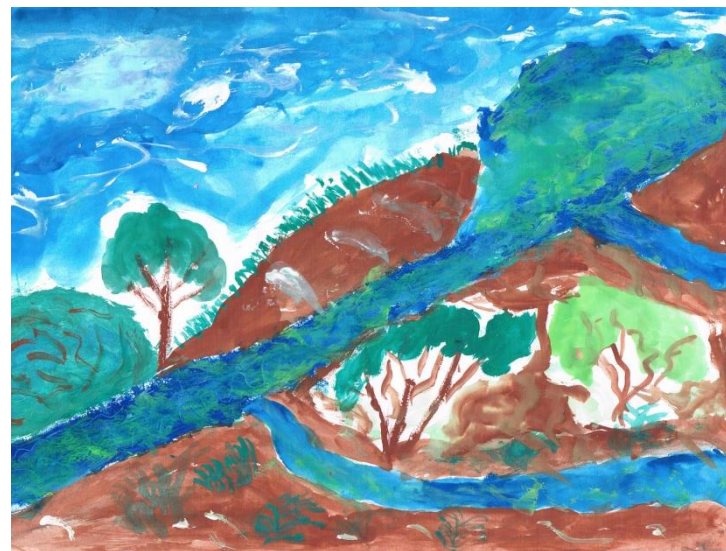
Copilăria rămâne prim pas,
Spre ceilalți doi, care-i urmează;
Și nu poți fi nici tânăr și viteaz,
Nici tâmpile albe n-ai, fără a ei nestinsă viață.

Din când în când mai fă-ți răgaz
Să întorci a anilor răboj,
Să vezi în tine copilul ce-a rămas,
Cu dorul îngropat, sub al nepăsării greu moloz.

Și vei auzi copilăria, murmurând cu line șoapte,
Vorbind de sat, de aceia care te-au născut...
Ecolul lor, fac zi din noapte;
Vei auzi și freamătul de inimi: ce cânt plăcut!

Alexia

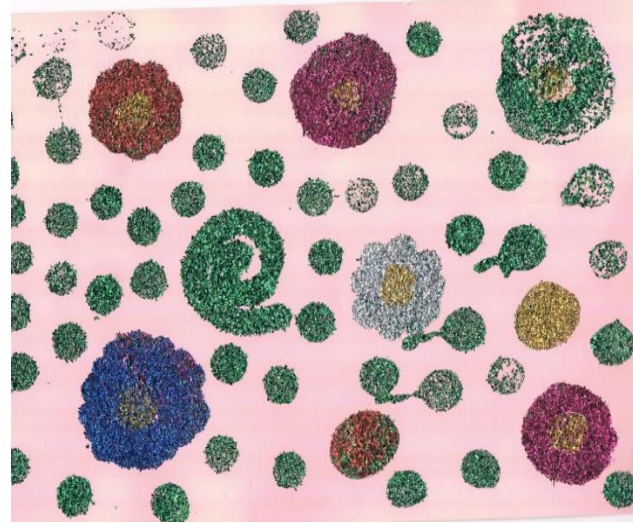

Începuturi

Am primit demult o veste:
Viața nu e o poveste.
Dar sub cerul cenușiu,
Tot copil aș vrea să fiu.

Știu, timpul e nerăbdător,
Mi-ar plăcea să-nvăț să zbor,
Cred în avioane de hârtie,
Aș vrea să nu mă părăsești, copilărie!

Roberta

Mama

Când sunt tristă,
Mă-nveselește
Când sunt nervoasă,
Mă liniștește
E mama mea, draga de ea.

Mama mea mă iubește,
Cu dragoste mă îngrijește,
Este bună ea în toate,
Parcă-i o zână dintr-o carte.

Antonia

Înghețata

Într-o zi, Ariana cu Miruna s-au dus în parc. Acolo s-au întâlnit cu Anca:

-Vreți să stăm în parc sau mergem la o înghețată?

-Hai să mergem la înghețată! a aprobat Ariana

În drum spre înghețată l-au strigat și pe Victor:

-N-am temele făcute, așa că nu vin!

Cele trei fete s-au dus la înghețată .

După ce și-au terminat înghețata. Anca a spus :

-Demult n-am mai mâncat o înghețată așa de bună!

-Ai dreptate! a aprobat-o Miruna.

Antonia

Îmi aduc aminte.....

Îmi aduc aminte de acea zi, prima mea zi de școală.

Deși aveam emoții, m-am dus în față când mi-am auzit numele strigat de acea doamnă care urma să-mi fie învățătoare.

Știam că e o nouă etapă. Acum am ajuns în clasa a 4-a cu multe lucruri în minte, cu multe amintiri și cu acea emoție de la începutul primului an școlar.

Experiența pe care am petrecut-o în acești ani este unică și nu o voi uita niciodată.

Antonia

Ea, doamna învățătoare

De prima dată când am pășit în clasă, ea, doamna învățătoare ne-a primit pe toți cu dragoste și cu căldură.

Pas cu pas, cu multă răbdare, doamna învățătoare ne-a condus în tainele cititului, a scrisului, a calculelor matematice.

Deși de multe ori o supăram și nu învățăm așa cum ar vrea ea, totuși ne iubește și își dă silința să ne explice, iar și iar, pentru ca fiecare dintre noi să știm cât mai multe.

Este o persoană frumoasă, deșteaptă, calmă, care știe să se facă iubită.

Acum înțeleg vorba românului care spune că doamna învățătoare este a doua mamă.

Antonia

Prietena adevărată

O prietenă adevărată,
Nu e doar o simplă fată,
Ea trebuie să fie :
Cuminte și deșteaptă,
Sinceră și înțeleaptă.
Să țină secretele orcui
Să nu le spună nimănui,
Pentru mine asta înseamnă,
O prietenă adevărată.

Antonia

Decembrie

În 1 Decembrie 1918,
La Alba Iulia-n câmpii,
Toți cei adunați acolo,
Au strigat: să ne unim!

Și uniți am fost de-atunci,
Toți cei ce suntem români
Și vorbim aceeași limbă,
Moștenită din străbuni.

Azi se-nalță drept spre soare
Steagul nostru românesc.
Să cântăm în sărbătoare
Imnul românesc.

Antonia

Toamna

Miroase a toamnă, a roade bogate, a mere roșii și galbene. Peisajul viu colorat al naturii ne încarcă ochii și sufletul.

Dintre toate anotimpurile niciunul nu întrece în frumusețe și bogăție toamna. În aer se simte mireasma suavă a merelor coapte și gustul dulce al strugurilor. Soarele abia reușește să mai străbată cu o rază perdeaua groasă de nori. Zâna belșugului și bogăției trimite păsările călătoare în țările pline de soare.

Oamenii au plecat în livezi pentru a culege merele aurii cu miros parfumat și miez dulce, pe care le-au așezat în lăzi. Alții au plecat în vii să culeagă strugurii cu boabe mari, din care să facă mustul dulce ca mierea. Pe ogoare, după ce grânele sunt recoltate, pământul este arat și semănat cu noi cereale. Odată cu venirea toamnei, copiii încep și ei școala, luându-și rămas bun de la vacanță.

Toamna este un anotimp plin de culoare, farmec și schimbare.

Dana

Toamna

Păsările pleacă,
Frigul vine-ncet,
Frunzele ruginii cad
Pe pământul rece.

Animalele se ascund
În căsuța lor,
Ursul hibernează
În bârlogul său.

Pădurea este goală,
Câmpia este ruginie
Muntele e plin cu brazi
În jur nu mai e veselie.

Dana

Deslușirea literelor

Eu am învățat să scriu și să citesc datorită învățătoarei mele. Eram în clasa întâi. Și acum după patru ani îmi aduc aminte că doamna învățătoare ne arăta cu blândete cum se făcea fiecare literă. Ne lua mâna și ne arăta cu răbdare cum să scriem și uite așa încetul cu încetul, pas cu pas am învățat să scriu, nu doar eu, ci și colegii mei.

După ce am învățat să scriu puteam să citesc cât doream pentru că dacă cunoști literele și ești prieten cu ele, te lasă să le deslușești misterul.

Dana

1 Decembrie

1 Decembrie, zi națională,
Împreună să sărbătorim
Cu cântec și voie bună,
Alături de cei dragi să fim.

Să nu uiți române,
Că-n tine mai este
Un gram de vitejie,
Și mândrie de român.

Să nu uităm să sărbătorim,
Această zi măreață
Mândri de noi să fim,
Căci suntem români.

Dana

Copil sunt eu

Copil sunt eu și spun că-i bine
Căci am pe cei ce mă iubesc,
Ei se îngrijesc mereu de mine
Și așteptă să cresc și să-i cinstesc.

Copil sunt eu și spun că jocul,
E partea care-mi trebuiește,
El îmi șoptește că aici mi-e locul,
În lumea, ce-o doresc ca pe-o poveste.

Alexia

Din nou la școală

Zilele calde ale verii au zburat ca vântul. Eu împreună cu sora mea ne îndreptam cu pași repezi spre școală. În curtea școlii răsunau glasuri de copii care așteptau cu nerăbdare sunetul clopoțelului. Pe fețele tuturor se citea bucuria revderii.

În curtea școlii ne-am întâlnit cu doamna învățătoare și cu colegii noștri. Doamna ne-a comunicat ca va urma să avem o colegă nouă, Oana. După terminarea festivității ne-am îndreptat spre clasa în care vom petrece noul an școlar. Când am intrat în clasă, doamna învățătoare ne-a spus orarul, iar după aceea am început să povestim întâmplări din vacanță.

A fost o zi minunată!

Alexia

Vis de iarnă

Este iarnă. A nins cu stelute sclipitoare de zăpadă. Crăiasa Zăpezii a trimis flori de gheață care s-au așternut pe geamurile casei. Pe drumurile poleite s-a întins plapuma albă și pufoasă de nea.

Copiii cu nasurile roșii și obrajii îmbujorați se îndreaptă spre săniuș. Neaua este moale și pufoasă. Nicuță a rostogolit un bulgăre de zăpadă care s-a făcut din ce în ce mai mare, iar Tudor încearcă să facă trupul omului de nea. Copiii ridică bulgării unul peste altul, îi așază pe cap o cratiță în loc de căciulă. Chipul omului de nea se înveselise cu ochii din tăciuni și nasul dintr-un morcov. După ce au terminat omul de zăpadă, copiii au luat săniile și au pornit spre derdeluș. Roiul de fluturi albi erau deasupra lor și tulburau liniștea. S-au distrat foarte tare și au hotărât să iasă cu săniuțele pe pârtie.

Seara se lasă pe neașteptate, iar băieții au pornit veseli spre casă, dar nu înainte de aș lua rămas bun de la prietenul lor, omul de zăpadă.

Alexia

Doamna învățătoare

Doamna învățătoare,
Este pentru noi,
Ca a doua mamă,
Care ne învață,
Cum trebuie să fim în viață.
Iar când va trebui,
Să pășim în altă lume,
Nu o vom uita,
O să ne amintim,
De ea....

Alexia

Cartea

În lumea mare sunt lucruri multe
Și taine adânci și adevăruri care,
În minți și în inimi pricepute,
Nu se încap. Cartea le are!

Le are în slove, presărate,
Pe fire albe ori învechite,
De ani, de deasă căutare,
A sensului acestei "clipe".

Giulia

15 septembrie

Este 15 septembrie. Eu împreună cu sora mea, cu ghiozdanele în spate, ne îndreptăm cu pași repezi spre școală. În curtea școlii, ne-am reîntâlnit cu doamna învățătoare și colegii noștri. Pe fețele tuturor copiilor se vedea bucuria revederii. Lângă noi se afla o fetiță pe nume Talisa, care urma să fie noua noastră colegă.

După terminarea festivității, am intrat într-o sală de clasă luminoasă. Pe băncile fiecărui copil, se aflau noile manuale. Colegii noștri au început să povestească întâmplări din vacanță.

După terminarea orelor, toți școlarii au pornit fericiți spre casele lor, admirând paleta de culori a toamnei.

Giulia

Doamna învățătoare

Ea, doamna învățătoare,
Bună și frumoasă,
Tânără și generoasă,
Ne învață acum de toate.

E o zână magică,
Este cea mai scumpă doamnă,
Cu dragoste ne-a primit,
Și cu drag îi mulțumim.

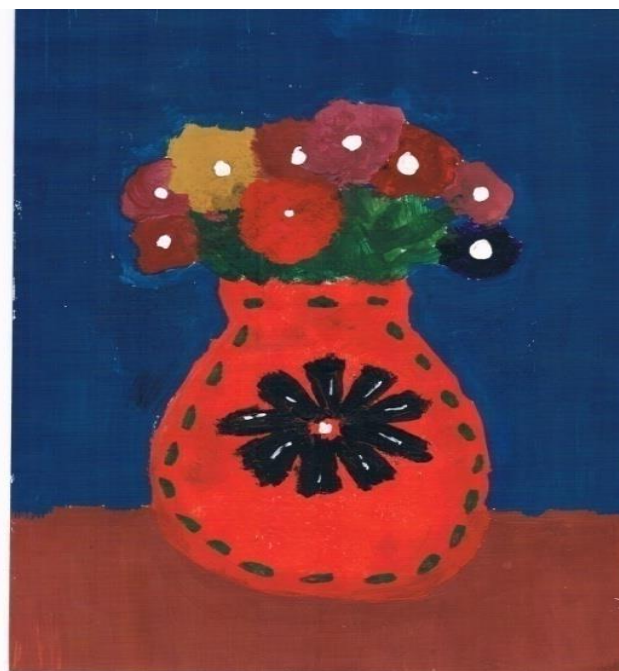
Giulia

Școala

Școala e-o clădire mare
Cu profesori, profesoare
Ce te-nvață să citești,
Să scrii și să socotești.

Să înveți nu e ușor
Însă de ești silitor,
Vei învăța mai cu spor
Și vei fi folositor.

Pe lângă învățat,
Și scris apăsător,
La școală tu îți faci
Colegi de neuitat.

Vlad

Primii pași

De la primii pași pe poartă
Pân' la primii pași în bancă,
De emoții sunt cuprinsă
Și de toate sunt surprinsă.

În fiecare dimineață
Ne întâmpină voioasă,
Draga noastră învățătoare
Și de copii iubitoare.

Patru ani am învățat,
Împreună ne-am jucat,
Iar noi toți am înțeles
Fără școală nu ai sens.

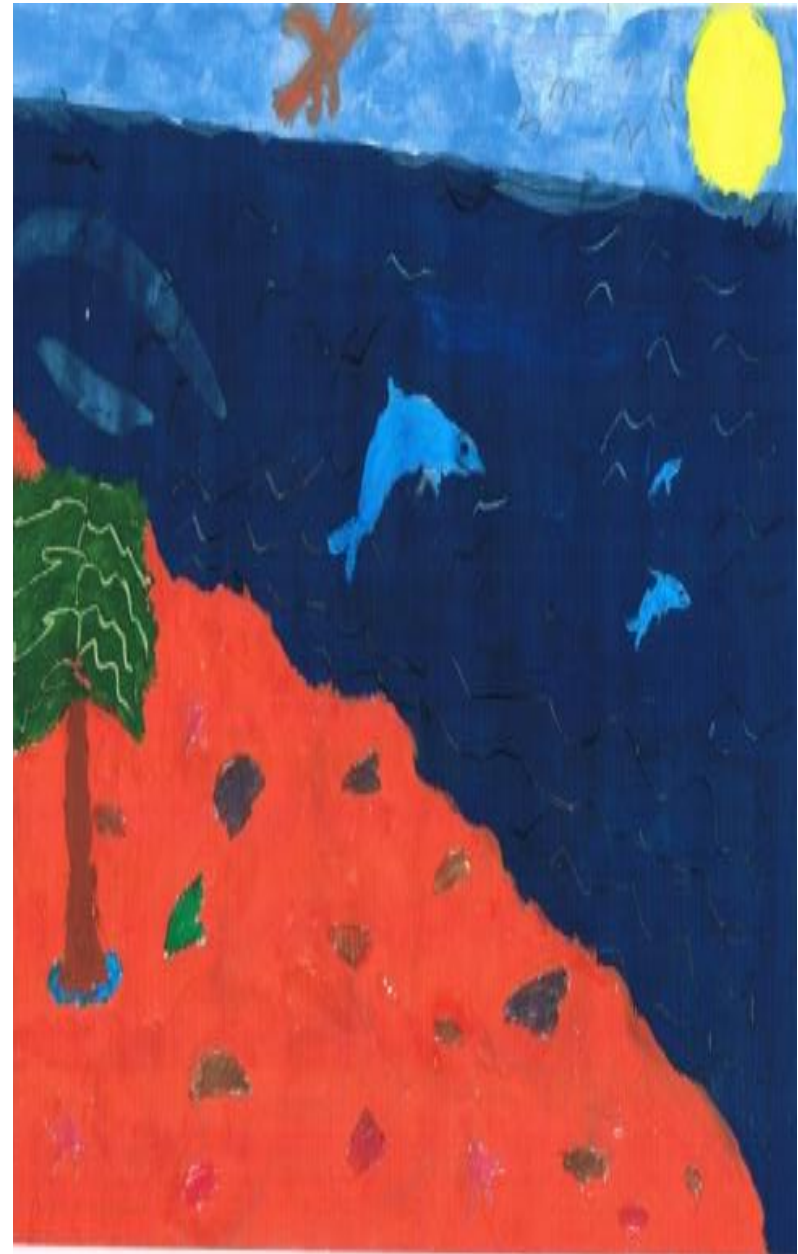
Alexandra

Scoala

Un palat frumos
De cristal luminos
Cu elevi silitori
Și cu profesori iubitori.

Școala ne învață,
Tot ce-i bun în viață,
De ea e nevoie mereu,
Deși uneori e greu.

Amalia

Școala

Cu liniuțe-am început
Mai corecte, mai greșite,
Iată... anii au trecut
Și la evaluari noi am ajuns.

Acum, noi știm să scriem, să citim
Cu ușurință înmulțim și împărțim,
Pentru ceea ce știm
Doamnei învățătoare, îi mulțumim.

Patru ani, ne-am străduit
În fiecare an, cunoștințele ni le-am îmbogățit
Acum la sfârșit
Doamna învățătoare e de neînlocuit.

Iulia N.

Învățătoarea mea

Draga mea învățătoare,
Sunteți ca o floare albastră,
Ca o rază de la soare,
Ca și-o a doua mamă.
Dumneavoastră ,dragă învățătoare
Ați vegheat lângă mine când mi-a fost greu,
Și m-ați învățat să citesc,
Să scriu, să socotesc.
Dragă învățătoare,
Să știți că eu vă mulțumesc
Pentru tot ce m-ați învățat
Și vă doresc mult noroc
În anii care vin.

Anamaria

Școala este ...

Școala este o clădire mare ,
Cu profesori, învățătoare,
Care te învață multe
La materii diferite.

La școală e frumos
Nu e plictisitor,
Note mari vei avea ,
Dacă îndrăgești cartea.

De fapt școala este,
O cetate din poveste,
Și oricât îți place o adunare,
Tot aștepti vacanța mare.

Antonia

Școala

Ghiozdanul este pregătit,
Cărțile le-am luat pentru citit,
Iar pentru pauza mare,
Am luat punga cu mâncare.

Când s-a sunat,
Doamna în clasă a intrat,
Apoi, pentru fiecare
A avut o întrebare.

Apoi doamna a cerut
Tema la verificat,
Ca s-o corecteze,
Imediat.

Dacă te străduiești.
Și muncești cu adevărat
Poți să ai tot ce-ai visat.

George

Învățătoarea mea

Când pe-ale vieții valuri,
Cărarea o să-mi fie grea,
O să-mi aduc cu drag aminte,
De învățătoarea mea

N-o sa uit niciodata ,
Chipul drag, frumos si duios,
Ce m-a învățat cuvinte
Cu glas armonios.

Și-n nopțile senine
Când voi privi spre stele,
Pe-o mică stea va străluci
Și chipul învățătoarei mele.

Iulia M

Învățătoarea mea

Draga mea învățătoare,
Sunteți ca o floare albastră,
Ca o rază de la soare,
Ca și-o a doua mamă.

Dumneavoastră, dragă învățătoare
Ați vegheat lângă mine când mi-a fost greu,
Și m-ați învățat să citesc,
Să socotesc, dar și să scriu.

Acum la ceas de sărbătoare,
Eu vă mulțumesc,
Sănătate vă doresc,
Si din suflet ”vă iubesc”!

Anamaria

Învățătoarea mea dragă

Soarele în zâmbetul ei strălucea
Privirea ei parcă mă uimea,
Ochii ei căprui în zare luceau,
Pentru mine ca o mama era.

Chiar dacă la primii ani de școală,
Ne-ai împins de la spate ca să-nvățăm,
Acum iată am ajuns cine sunt,
Este doar meritul tău.

Petruța

Am terminat clasele primare

Încă un an de școală am terminat
Și de toate-am învățat
Mergem bucuroși afară
Că nu degeaba e vară.

Mereu când e vreme bună,
La joacă noi ne gândim,
Uitând o clipă de școală
Și de ce vrem să devenim.

Deși școala nu-i ușoară
Ea te-nvață multe
Îți deschide drumul în viață
Și te-ajută-n multe.

Școala

Bogdan

Școala e un loc minunat pe lume
Locul unde-am învățat să fim
Cuminți și silitori
Și de părinți ascultători.
Școala e un paradis,
De vis pe lume,
Care ne învață
Cum să ne comportăm în viață.
Școala ne învață
A citi, a scrie
Școala este totul
Muncă și veselie.

Giulia

Prima zi de școală

Într-o zi ca oricare alta, am pășit cu încredere, pentru prima dată în curtea școlii "Silvania". O curte impunătoare, plină de copii de toate vârstele. Nu cunoșteam multă lume, dar în cele din urmă am reușit să îmi găsesc prietenele din grădiniță.

Ardeam de nerăbdare să îmi cunosc noii colegi. Nu cunoșteam decât o singură colegă pe nume Roberta, iar ea doar pe mine. Doamna director a început să ne strige pe nume. Când a ajuns la Roberta, mama mi-a șoptit:

-Când îți strigă numele să mergi și tu unde a mers Roberta, bine?

- Da, mami!

După alte opt nume a fost strigat și numele meu. M-am grăbit să mă duc unde erau noii mei colegi. Când doamna director a terminat să ne strige pe cei douăzeci și cinci de elevi am plecat toți spre noua noastră sală de clasă. Acolo doamna învățătoare ne-a întrebat rând pe rând cum ne cheamă și cum să ne numească.

Ea era și încă este o fire fericită care îți exprimă încredere. Acest lucru m-a bucurat foarte mult. Simțeam că va avea grijă de noi și a și avut. Deși mai striga ea, era și încă este preferata noastră.

Am atâtea amintiri cu această ființă, cât și cu minunații mei colegi... Sper să am timp să vă mai dezvălui aceste amintiri minunate pe care le-am avut!

Iulia N

Iarna

Iata a sosit cea dea patra fiica a anului iarna. Pe geamuri se asază flori de gheață, iar steluțele sclipitoare plutesc ca un roi de fluturi albi.

Norii de leșie acoperă cerul. Pe marginile drumurilor poleite se vede plapuma albă și pufoasă. Copiii se bucură de zapadă și pleacă la saniuș. Fac oameni de zapadă pe care îi compară cu Craiasa Zăpezii. Iar când se lasă seara sunt cu nasul roșu și obrajii îmbujorați. Când se lasă seara peste ulițele satului se așterne liniștea.

Iarna este anotimpul iubit de copii.

Iulia M

Toamana aurie

miresme îmbietoare de toamnă.

Venirea toamnei aduce multe culori fără egal: de la galben pal ,la roșu de foc. Gâzele plâpânde ,amorțite de frig, caută adăpost sub stratul de frunze uscate.

Bucuria copiilor este foarte mare în acest anotimp ,însa câțiva copii se gândesc la vacanța care a zburat ca un stol de rândunele.

Frunzele arămii,aurii și ruginii acoperă toata țara. Ele strălucesc precum monedele de aur,semn ca a venit prea mult iubita noastra toamna.

Peste tot unde mergi în țara noastra prea frumoasă, dai de semne ale toamnei. De exemplu daca mergi în păduri vezi cum toamna picteaza copacii. Pe jos vedem un covor de frunze multicolore și foșnitoare. Pădurile parcă s-au îmbracat într-o platoșă de arama. Daca ne uităm atenti, ni se pare că padurea este tristă. Frunzele parcă plutesc în aer atunci când cad din copaci asemeni unor bărcute pe ape.

De pe bolta albastră razele palide ale soarelui mângâie pământul amorțit. Soarele se ascunde după norii fumurii. El nu mai încălzește pământul așa de puternic.

Păsările călătoare se pregătesc să pornească pe drumul către țările cu soare mai cald și mai puternic. Ele parcă vâslesc prin înălțimi când zboară.

Livezile și grădinile ne dăruiesc cele mai coapte și mai gustoase roade.Daca un vânt potolit trece prin grădini sau livezi se simte

Toamna cea bogată

Anamaria

Toamna stăpânește deja toate meleagurile.

Toate frunzele s-au așternut, formând un minunat și colorat covor în jurul fiecărui copac. Soarele e mai palid acum. El își răspândește razele istovite printre frunzele ruginii rămase prin copaci. Iubitele noastre păsări își părăsesc cuiburile, începându-și lunga și palpitanta călătorie spre ținuturi mai calde.

Livezile și grădinile așteaptă pline-ochi de roade să fie culese de către oamenii muncitori, aceștia lucrând din zorii răcoroși ai dimineții.

Toți copiii se bucură acum, pentru că a început din nou școala, reîntâlnindu-se cu colegii lor.

Alissia

.....și se încheie luându-ne rămas bun de la doamna învățătoare, de la clasa noastră, de la banca noastră.....de la tot ce a fost frumos și va rămâne pentru totdeauna în sufletul nostru.

Gânduri alese...la capăt de drum

Pentru mine cei patru ani de școală au însemnat realizări. De exemplu, la început nu știam nici cum să țin prea bine un stilou în mână. Dar, pe parcursul anilor am învățat. Și nu doar asta am învățat. Am mai învățat despre substantiv, adjectiv, subiect, predicat și multe altele. Nici acum nu-mi pot da seama cum am reușit să le învăț pe toate. Acum trebuie să mă despart de doamna învățătoare, deși nu aș vrea asta. Dar n-ai ce să faci. Timpul trece.

Vlad

În acești patru ani, noi, adică eu cu colegii mei și împreună cu doamna învățătoare, am muncit, am glumit și chiar dacă uneori ne-am certat, multe, multe am realizat. Și acum dacă stau bine să mă gândesc, îmi dau seama că atunci când am călcat pe pragul școlii, nici măcar nu știam să ținem creionul în mână, cum să înveți atâtea litere? Ei bine, noi nu numai că nu știam să scriem, ci nu știam nici să citim sau să caculăm, însă doamna învățătoare ne-a învățat toate aceste lucruri. Acum noi îi mulțumim dumneaei pentru toate aceste lucruri și îi datorăm mult pentru că din niște bobocei mici cum eram în clasa I, ne-a făcut niște copii isteți și voioși. În aceste clipe îmi imaginez cum va fi când ne vom despărți de dânsa. Cu siguranță va fi foarte greu și cu lacrimi la ochii în final poate vom reuși.

Anamaria

Totul a început acum patru ani, când intram sfioasă pe poarta școlii. Zâmbete entuziasmate și fețe luminoase de copii nerăbdători și curioși ca și mine. Abia așteptam să o cunosc pe doamna învățătoare și să văd clasa. În ziua aceea, m-am trezit la ora șase, pentru a prinde festivitatea. Eram tare entuziasmată. Nu demult de ziua aceea, am fost operată de apendicită, dar, tot am fost primul bobocel care intra pe poarta. Anii au trecut. Am ajuns în clasa a patra. Știm să scriem, să socotim, să povestim, să înmulțim și să împărțim. Doamna învățătoare ne-a condus tot drumul până aici. Imi va fi greu să mă despart de frumoasa și draga mea învățătoare. O iubesc enorm de mult și știu

că și ea ne iubește. E ca a doua mamă pentru mine. Colegii mei sunt grozavi. Sunt prietena cu toți și pe unii îi cunosc de la cămin. Nu pot să cred că au trecut deja patru ani.....parcă a fost totul ieri.

Alexandra

Pentru mine acești patru ani de școală au însemnat cele mai frumoase momente din viața mea. Cu colegii mă înțelegeam bine, dar uneori ne mai și certam. În timpul recreației noi discutăm, spuneam glume, ne distrăm și ne simțeam bine. Acești patru ani de școală au trecut ca un zbor de cocori. Noi colegii împreună cu doamna învățătoare ne-am hotărât să facem o serbare pentru sfârșitul acestor patru ani de copilărie la școală. Eu la școală mă simțeam foarte bine. Datorită dragei noastre învățătoare știm atâtea lucruri frumoase și interesante.

Această învățătoare pe care am avut-o patru ani la rând lângă mine a fost cea de-a doua mamă a mea și cea mai bună învățătoare

Denisa

Au trecut patru ani de când eram bobocei, de când ne-am cunoscut. Acum ne este greu să ne despărțim de toți colegii și de doamna noastră învățătoare. Avem o mulțime de amintiri frumoase și plăcute împreună. Doamna învățătoare ne-a învățat să ținem creionul în mână, să scriem și să citim, ne-a fost ca a doua mamă pe care am iubit-o nespuse de mult. Anii au zburat ca clipele, iar acum vom trece în clasa a V-a foarte mândri de noi.

Cea mai frumoasă amintire a fost chiar prima zi de școală. Am pășit toți în paradisul litrelor și al cifrelor. Ziua aceea a fost emoțională pentru boboceii din clasa I B. Stăteam în curtea aceea mare cu ghiozdanele în spate și cu părinții de mână. Cărțile ne așteptau în clasă, așezate ordonat pe băncile curate.

Timpul a trecut... Acum a sosit vremea să ne despărțim, iar cel mai mult o să imi fie dor de doamna învățătoare și de colegii cu care împreună am petrecut o mie nouăzeci și cinci de zile.

Alexia

Cei patru ani de școală au trecut ca vântul. Parcă numai ieri eram în clasa I. Dar iată, clasa I a trecut alături de toți colegii și de doamna învățătoare. Sunt foarte pregătită să înfrunt emoția care mă va copleși la sfârșitul clasei a IV-a. Acum îmi aduc aminte de o întrebare amuzantă din clasa I: Oare ce e alfabetul? Persoana care mi-a răspuns la această întrebare a fost doamna învățătoare. Uneori, mă gândesc cum va fi ziua aceea în care mă voi despărți de doamna învățătoare, persoana care mi-a pus stiloul în mână și care m-a îndrumat spre bine.

Și iată, că în acești ani de școală, am reușit să petrec clipe de neuitat împreună cu colegii mei și cu doamna învățătoare pe care am numit-o a doua mamă.

Giulia

La început am plâns. Apoi am devenit puternică. Mi-am făcut prieteni noi, am râs, am învățat să dăruiesc... O iubesc pe doamna învățătoare și cred că voi plânge din nou.

Roberta

În clasa întâi, pe când noi făceam primele liniuțe și bastonașe, eu nu-mi puteam imagina că timpul va trece atât de repede, iar despărțirea de doamna învățătoare a sosit deja.

Îmi va fi dor de clasele primare și de doamna învățătoare, dar voi putea trece peste aceste momente, amintindu-mi de anii petrecuți alături de dumneaei, anii aceia de bucurii și împliniri...

Alissia

Sper ca peste ani când vei deschide acest mic jurnal al copilăriei tale să-ți dai seama că ai greșit atunci când nu ai vrut să scrii niciun gând din cei patru ani de școală. Eu îți doresc mult succes în viață și să ai parte de tot binele din lume.

doamna învățătoare

(cea pe care tu o supărai mereu, deși ea îți dorea doar binele)

La începutul clasei întâi doream cu nerăbdare să aflu secretele învățaturii. Mă gândeam la o mulțime de lucruri. Îmi aduc aminte ca ma gândeam cum o să învăț să scriu și să citesc. În cele din urmă, persoana care mi-a răspuns la aceste întrebări a fost doamna învățătoare. Acum sunt pregătită să înfrunt emoția care mă va copleși la sfârșitul clasei a patra. Mă gândesc mult cum va fi ziua când mă voi despartii de doamna învățătoare, persoana care mi-a pus pentru prima dată stiloul în mână și m-a învățat numai lucruri bune.

În acești patru ani de școală care au trecut repede, am petrecut împreună cu doamna învățătoare și colegii mei clipe de neuitat.

Iulia M

Cei patru ani au fost pentru mine cei mai frumoși ani. Am învățat să scriu, să citesc și să socotesc. M-am simțit ca într-o familie. Dar acum a venit timpul să ne despărțim de doamna învățătoare, de la tot ce a fost frumos.

Adi

În acești primii patru ani de școală am învățat lucruri interesante, am întâlnit persoane diferite, cu idei diferite. Colegii mei au fost minunați, fiecare având scăparea lui. Doamna învățătoare mereu ne ghida să fim un colectiv unit fără certuri, să încercăm să renunțăm la capriciile noastre.

Într-un moment fiecare a încercat să lase de la el, dar, nu a durat prea mult aceasta. Eu sper să ne schimbăm și să fim mult mai uniți pe viitor. Știu că în fiecare dintre noi există o parte bună care ne va face să reușim asta, să acceptăm și ideea celuilalt, sau, măcar să o ascultăm, nu doar să îi dăm cu piciorul înainte să știm despre ce este vorba.

Iulia N.

Încă din clasa I am învățat să scriem și să citim. Acest lucru nu se putea fără doamna învățătoare- cea mai bună învățătoare de la toate școlile din lume. Totul a fost foarte frumos în cei patru ani de școală. Am ajuns în sfârșit în clasa a IV-a. Este cel mai tare an dintre toți anii pe care i-am petrecut la școală. Colegii mei sunt toți isteți, cuminți și înțelepți. Am dat prima evaluare națională din viața noastră. Am avut emoții și speranțe. Urmează să mergem în excursie la Alba-Iulia-*de abia aștept*! Urmează să trecem în clasa aV-a la toamnă, dar sunt sigur că ne vom descurca foarte bine ca și până acum.

Leo

Gândul îmi zboară acum patru ani când pentru prima dată am învățat să țin stiloul în mână. Doamne greu era pe atunci. Acum totul mi se pare atât de simplu!

Anii au trecut ca un zbor de păsări și iată că am ajuns ziua când trebuie să ne luăm rămas bun de la clasele primare, de la doamna învățătoare, de la tot ceea ce a fost frumos.... În clasa a V-a ne așteaptă multă treabă..profesori noi, materii noi...dar, sunt sigur că le vom face față cu brio...pentru că am fost și suntem foarte pregătiți. Îi urez succes și noroc doamnei învățătoare cu generațiile pe care le va avea în următorii ani. Mi-am făcut nouă prieteni. Materia mea preferată este istoria.

Cătălin

Îmi aduc aminte că la începutul clasei întâi eram ca o pisicuță speriată care vroia să afle secretele învățaturii . Acum îmi aduc aminte o întrebare care o puseserăm în clasa întâi și sună cam așa : „Oare ce sunt acele heroglifice din toate cărțile ? Acea persoană care mi-a răspuns este doamna mea învățătoare Vancea Ana Sorina. Iată-mă ajunsă în clipa în care mă despart de doamna învățătoare. Ea mi-a deschis poarta către lumea cititului , a scrisului și a calculatului . Chiar dacă striga pe mine când nu eram atentă la ore s-au îmi dădea note mici , trebuia să înțeleg că îmi vrea binele . Eu o iubesc pe doamna mea învățătoare și nu voi uita ce frumoasă era în prima mea zi de școală . O prețuiesc și va rămâne-n gândul meu . Cred că și ea ține la mine și nu mă va uita . Eu o voi vizita când dânsa va avea clasa zero .Cei patru ani de muncă ,de efort mi s-au părut ca niște vise de neuitat. Acești ani vor rămâne-n gândul meu împreună cu învățătoarea mea Sorina .Anii vor rămâne-n gândul meu pentru că eu și colegii mei am fost primii elevi conduși din clasa întâi până-n clasa a patra din viața doamnei noastre învățătoare .

Adriana

Acești patru ani au trecut ca un zbor de cocori. Parcă ieri am fost bobocei, iar acum iată-ne la finalul clasei a IV-a.

Rareș

O amintire pe care nu o poți uita niciodată. O amintire care te urmărește toată viața. Patru ani de bucurie, muncă și succese.

Am avut bucurii, tristeți și câteodată ne-am și certat, dar repede ne-am împacat.

Colegi buni și înțelegători. O învățătoare minunată și bună la suflet.

Patru ani de neuitat!

Petruța

Totul a început în urmă cu patru ani când doamna învățătoare ne striga să ne alăturăm noi „familiei”.

Acum noi suntem în clasa a IV-a și avem multe de spus. Cele mai multe lucruri de spus le avem despre doamna învățătoare. Ea s-a trudit mult pentru ca noi să ne descurcăm cu matematica, cu româna și cu alte materii neștiute.

Despre cei patru ani de școală ce pot să zic? Mi-au plăcut mult cei patru ani de școală petrecuți cu doamna învățătoare și îi voi păstra mereu în seiful sufletului meu.

Acești ani au fost minunați și nu îi voi uita niciodată !!!!!!!

Antonia

Cei patru ani au trecut așa de repede precum se scurge praful dintr-o clepsidră. Îmi amintesc de clasa I. Eram un tânăr speriat care dorea să învețe carte. Din clipa în care am văzut-o pe doamna învățătoare, am știut că pentru mine va fi ca o a doua mamă. Acum din păcate a sosit timpul să ne despărțim. Eu voi merge în clasa a V-a, iar doamna învățătoare va lua clasa pregătitoare, dar îi las ca amintire figura mea de copil zburdalnic și ștrengar.

Bogdan

Totul a început în urmă cu patru ani , când am intrat pentru prima dată pe poarta școlii. Povestea noastră începea . După ce am intrat în clasa I zilele treceau ca vântul cum nu te duce gândul. După ce am învățat bastonașele a venit vremea literelor și cifrelor. Apoi cititul și rezolvarea problemelor matematice. Și așa am trecut peste clasa I, a II-a, a III-a și am ajuns în a IV-a. Am învățat să scriem, citim, socotim, înmulțim și să împărțim. De la anul trecem în a V-a , nu mai suntem copii de ciclul primar. Noi am crescut în împărăția adjectivelor, complementelor, verbelor, subiectelor și a multor alte lucruri frumoase. În această împărăție am fost călăuziți de doamna învățătoare căruia îi mulțumim că ne-a îndrumat în toți acești patru ani.

ȘCOALA E CETATEA ÎNVĂȚĂTURII !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Dana

Gândul meu zboară în prima zi de școală când am pășit timid în clasa plină de copii cu care urma să îmi petrec cei patru ani. Îmi aduc aminte de doamna învățătoare, vrăjindu-ne așa cum numai ea știa să o facă. Urma să ne fie mamă, mama noastră de la școală.

Vocea ei caldă, dar convingătoare m-a fascinat mereu.

Voi păstra mereu în suflet parfumul primilor ani de școală, parfum de amintiri.

David

Cei patru ani de școală au trecut foarte repede. În acest interval de timp, pot să spun că totul a fost perfect, am mai avut mici obstacole, dar cu ajutorul colegilor și al doamnei învățătoare am reușit să le depășim.

Încă îmi amintesc cum făceam bastonașele înnodate și cifrele încurcate. Ele ne-au ajutat să scriem frumos. Am învățat foarte multe lucruri datorită doamnei noastre învățătoare, căruia îi mulțumesc din suflet pentru că ne-a ajutat cu tact și răbdare să parcurgem o parte din drumul nostru numit viață, poate cea mai importantă părticică.

George

La început am crezut că școala nu te ajută la nimic în viață, dar am constatat că m-am înșelat. Toți acești patru ani m-au ajutat să-mi fac prieteni pe lângă faptul că am învățat carte. Toți colegii și doamna învățătoare au fost extrem de buni cu mine. Chiar dacă doamna învățătoare nu ne va mai fi la anul, eu tot pe ea o să mi-o închipui că ne va preda. Sperăm să nu o facem de rușine și să fie mândri de noi. Chiar și micile boacăne pe care le-am făcut, cu siguranță o să-mi aducă pe față în viitor un zâmbet.

Mălin

Era dimineață. Intrând pe poarta școlii priveam speriată alți copii. Vedeam ca prin vis alte fete cu codițe și uniforme albastre. Cu ghizdanul în spate, multi copii printre care și eu, așteptam nerăbdători strigarea noastră. După ce toți elevii au fost strigați am mers cu pași vioi fiecare în clasa așteptată. Acolo, pe băncile mici și vechi ale școlii, erau puse cărțile de clasă întâi. Toți le răsfoiam cu mare uimire. Anii au trecut prin zbor și cum nu ne duce gândul, am terminat cu toți cei patru ani de școală. Ei au fost cei mai frumoși, și sunt, și vor fii pentru totdeauna. Acești ani sunt așa de importanți deoarece numai aceștia au o singură învățătoare. În clasele primare, doamna învățătoare a fost pentru mine o bucată din sufletul meu și va fii mereu. Ea ne-a învățat mereu, și la bine și la greu. Aceste amintiri mici și folositoare le voi ține minte ca niște amintiri de neuitat.

Amalia

și iată că am ajuns la final...

Clopoțelul va suna în curând sfârșitul ultimei ore de curs... Ne vom despărți, dar nu pentru totdeauna, deoarece ne vom purta mereu în inimi, fiecare va ocupa un loc special în „cutiuța cu minuni și amintiri a colegilor și a învățătoarei”.

„Și nu va mai fi nici ieri, nici azi, nici mâine...”

Va fi doar atunci

când poate am râs

sau am plâns împreună

la sfârșitul sau la începutul unui drum.”

Corabia vieții vă va purta pe valurile unei mări pe care v-o doresc tot atât de liniștită și senină ca ochii voștri de copii, așa încât să călătoriți în siguranță spre orice port. Călăuza să vă fie pe marea vieții lumina, adevărul, cinstea, curajul, înțelepciunea, iubirea de semeni, tăria de a învinge prin fiecare faptă bună.

Înv. VANCEA ANA SORINA

SFÂRȘIT